

НИКОЛА ИНДЖОВ
ПОТЕКЛОТО НА СВЕТЦИТЕ.
ЛЕОНЕЛ РУГАМА

chitanka.info

Леонел Ругама (1950–1970) провъзгласи чрез поезията си светците на никарагуанската и американската революция. Не му стигна време да включи в този свой списък още двама революционери — Рохер Нунес Давила и Маурисио Ернандес Балдисон. Той загина заедно с тях. Ернесто Карденал описва така обстоятелствата: „На 15 януари 1970 година трима младежи от Сандинисткия фронт за национално освобождение се сражаваха срещу цял един батальон на Националната гвардия, който с танкове и оръдия бе ги обкръжил в една къща в Манагуа, и загинаха геройски пред очите на много хора. Един от тримата бе Леонел Ругама.“

Така самият той се превърна в мъченик и светец на революцията. Очакваше се Леонел Ругама да израсне като един от най-големите никарагуански поети. В родината на Рубен Дарио, който бе най-блестящият американски поет на двадесетте години, критерият за поезия е твърде висок. Можем да си представим тогава какъв талант бе покосен от последните изстрели на никарагуанската диктатура.

Син на дърводелец и учителка, Леонел Ругама получи образованието си като немалко бедни деца в католическо училище за сметка на църквата. Църквата го е готвила за свещеник, но революцията, към която той се присъединява беззаветно, го превърна в светец. Това е, изглежда, типична биография за никарагуанските поети. Ернесто Карденал бе също свещенослужител, духовно лице бе забележителният национален поет Асариас Паляис. Въобще там фигурата на человека с кръст в ръка често прераства във фигура на човек с оръжия в ръка.

Тъй последната година от живота си той преживя като нелегален революционер. Изпълнявал е специални мисии в селските райони на Никарагуа и навсякъде заедно с бедните земеделци се е превръщал от революционен християнин в марксист.

По време на ученичеството си печели няколко литературни награди, прави първоначалните публикации на поезията си в литературни вестници. Веднъж заявява пред свои другари, че иска да образува въоръжена партизанска група, за да докаже на всички, че интелектуалците могат „да впрятат конете“.

Това би било всичко за живота на Леонел Ругама, ако очевидците на гибелното му сражение не помнят, че когато тримата младежи вече привършват куршумите си, полицията ги подканва да се предадат.

Тогава именно поетът измежду тримата се изправя в цял ръст, облян в кръв, защото е ранен на няколко места, и извиква: „Вие се предайте, мръсници!...“

Такъв завършек на живота си той предсказа във финала на стихотворението „Книгата с потеклото на Че“.

Още един пример за сливане на живот и поезия в един подвиг. Озареният от Ботев българин прекрасно разбира това.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.